

مسئله قومیت ها در ایران

قسمت اول

با روی کار آمدن جمهوری اسلامی بحث انکار هویت قومی در ایران به طور جدی مطرح شد. حقوق اقلیتهای قومی به طور اختصار از این قرارند:

۱. حق آموزش به زبان مادری
۲. حق اداره مناطق شان توسط آنها
۳. سهم بودن در پروسه قدرت.

علاوه بر اینکه هیچ یک از شروط بالا در ایران وجود ندارد اقوام در ایران مورد تحقیر زبانی و قومی نیز قرار میگیرند که به صورت سیستماتیک توسط جمهوری اسلامی در میان مردم جامعه نهادینه شده و امری طبیعی به شمار میاید، از جمله به تمسخر گرفتن زبان یک قوم و فرهنگ آن، تحقیر کردن آنها و مناطق آنها و مسائلی از این قبیل که زمینه تفرقه و جدا بودن و احساس شهروند درجه ۲ بودن در ضمیر هر یک از این افراد را بوجود میآورد.

این موضوع معمولاً باعث کنش های متفاوتی در بین افراد یک جامعه قومی میگردد که یا به صورت تغییر هویت و اسیمیلاسیون زبانی و فرهنگی بروز میکند و مردم آن قومیت میکوشند با هر چه دوری گزیدن از این هویت با این فضای ایجاد شده کنار بیایند. و یا با مقاومت قشر بالای جامعه و فعالین قومی باعث رشد ناسیونالیسم قومی و ملی میشود، که باطبع با سرکوب شدید و نگاه امنیتی جمهوری اسلامی به این گونه مسائل خود به خود باعث رشد افراط گرایی تعمیق مسئله قومیتها در ایران می گردد. نمونه بارز و منطقه ای آن ترکیه با جنگ ۳۰ ساله و عراق هستند که به کشته شدن هزاران انسان انجامیده است. تعداد بسیاری از این نمونه هارا می توان در جهان یافت.

راه حل مسئله نه برخورد افراطی با این قضیه است که همانطور که اشاره شد باعث عمیق تر شدن موضوع میگردد و نه ساده انگاشتن مسئله قومیت ها در ایران می باشد. در واقع بایستی تمامی اقوام ایرانی در راستای بدست آوردن و احقاق حقوق خود در چهار چوب یک ایران دموکراتیک که بر مبنای مشارکت تمامی آنها در قدرت و حکومت برپا شده است تلاش نمایند. وظیفه روشنفکران و فعالان این عرصه نیز آگاهی رساندن به مردم در این زمینه هاست.

محمد قادری

۸ دسامبر ۲۰۱۳